

Peti dan: Isus otvara tvoje zatvorene dubine

87. Prisposoba o milosrdnom ocu očituje nam kako se Bog u Isusu ponaša prema čovjeku koji traži susret s njim. Sljedeći tekst ponire još dublje u nutrinu čovjeka i ukazuje na skrivene zapreke u njegovu srcu koje sprečavaju takav susret na zatvorenost prema Bogu. On pokazuje da ozdravljajuća Božja naklonost dira dubine ljudske osobe, otvara ih i ozdravlja.

Kod pripreve odraslih na krštenje ovaj tekst je podloga za prigodni obred, nazvan "Effata-obred". Ovdje on služi kao priprava na "molitvu za ozdravljenje od uspomena i iščekivanja kao i za oprostjenje", koja se četvrtog tjedna moli u obredu slavljenja oprostjenja:

Ozdravljenje gluhog mucavca

„Zatim se ponovno vrati iz krajeva tirske pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: »Effata!« – to će reći: »Otvori se!« I odmah mu se otvoriše uši i razdriješila spona jezika te stade govoriti razgovijetno. A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: »Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!« (Mk 7,32-37).

1. Što stoji u tekstu?

88. Isus se obraća gluhonijemom ne samo da pomogne nekom koji je ugrožen. Kada Isus ozdravlja, onda je to konkretni izražaj Božjeg gospodstva (Mk 1,15). Pod tim vidom treba čitati izvještaje o ozdravljanju. Gluhonijemom, o kojemu se govori u tekstu, stoga je ne samo čovjek vrijedan sažaljenja, koji je živio pred više od 1900 godina u Palestini, nego i mi sami pred Bogom smo gluhi i nijemi: naše nutarnje neprijateljstvo protiv Boga, naša negativna životna iskustva i odatle proizašlo nepovjerenje, učinili su nas gluhima za Božju riječ. Mi smo stvoreni "na hvalu Slave njegove milosti" (Ef 1,6), ali naša usta ostaju nijema. Slijepi smo također jer "tko nema vjere i ljubavi, slijep je" (usp. 2 Pt 1,9). Jednom riječi: naše je srce "potamnjelo", "tvrdo", usmjereno prema negativnom i zatvoreno za Boga (Rim 1,21; Iv 12,40).

I kao kršteni mi smo u dubini svoga srca još zatvoreni za Boga. Mi smo ostali pogani" i "nevjernici".

2. Značenje za nas

89. Zatvorenost naše dubine za Boga ne dolazi od nas samih, nego je znak da su u nama na djelu protubožanske sile. One se uvlače u odnos čovjeka prema Bogu, prema nama samima i prema drugima, ometaju te odnose i dovode tako do nutarnje zatvorenosti prema Bogu i drugim ljudima.

Kada Isus oslobađa gluhe, nijeme, slijepce, uzete od njihove odijeljenosti *od ostalih ljudi*, očituje time da želi svakog čovjeka osloboditi od njegove zatvorenosti prema Bogu: "On me pomaza da... proglasim sužnjima oslobođenje, vid slijepima" (Lk 4,18). Što je Isus nekada učinio na gluhonijemom, to želi učiniti na svakom čovjeku koji mu dopusti da razbije njegovu nutarnju zatvorenost, da ozdravi njegove dubine. Naša prisposoba jasno očituje da je prava "bolest" nutarnja zatvorenost prema Bogu.

Nitko ne može sam sebe osloboditi od svoje nutarnje zatvorenosti prema Bogu.

3. Što moram činiti?

90. Evanđelja često izvješćuju kako bolesnici nisu mogli sami k Isusu, nego su ih drugi k njemu doveli: "Budući da uzetoga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus" (Mk 2,4), Svaki krštenik je ugrožen u svojoj vjeri i treba pomoć drugih kršćana. Možda si ogorčen time što Bog od tebe traži i nemaš snage s njim govoriti. Možda si tako nijem da sam ne možeš izgovoriti molitvu za ozdravljenje, nemaš povjerenja da će te Bog ozdraviti, uzet si zbog svojih negativnih iskustava sa samim sobom i s drugima. Dopusti drugima da za tebe izgovore molitvu za ozdravljenje.

Dopusti da te drugi, možda neki sudionici seminara, donesu k Isusu. Isus će i tebe uzeti na stranu. I tebi će reći oslobađajuću riječ: "Otvori se!" i ozdravit će te u tvojoj dubini.

91. Isus je gluhonijemom stavio prste u uši; njegov jezik je dotaknuo slinom. To je veoma osoban, tjelesan dodir, koji očituje da Isus želi dirnuti dubine čovjeka. Isus nije rekao: Otvori svoje uši, otvori svoja usta, nego: Otvori *se!* Tjelesna mana, nedostatak odnosa s drugima, bili su za gluhonijemoga duboka nutarnja rana.

Isus kaže i tebi: ne trebaš činiti nemoguće u svojoj zatvorenosti prema Bogu od koje se sam ne možeš osloboditi.

Ja ću ići s tobom kroz tvoju životnu povijest, ja ću ti dozvati u pamet sve pojedinosti i okolnosti koje su te ranile. Dopusti mojemu Duhu Svetom da uđe u tvoje zatvorene dubine, dopusti mi da te oslobodim! Otvori se sada svetom i ozdravljajućem Duhu Isusovu:

Dok se izgovara molitva za ozdravljenje, Isus stoji kraj tebe. Njegov Duh Sveti moli se u tebi, i s tobom, Bogu svakog milosrđa.

Odlučan je doprinos obnovi u Crkvi, ako se i u *crkvenim okruženjima* pred Boga zajedno iznesu negativna iskustva u "molitvi za ozdravljenje uspomena"!